

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 33T/96/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4113010962
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 12. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Pamela Záleská
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2013:4113010962.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra, samosudcom Mgr. Pamelou Záleskou, v trestnej veci obžalovaného P. V., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1 Trestného zákona na hlavnom pojednávaní konanom v Nitre dňa 02.12.2013 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný
P. V., narodený XX.XX.XXXX v Z. F. nad V.,
trvale bytom G., Z. L. č. XXX,
prechodne bytom G., X. I.,
nezamestnaný,

s a u z n á v a z a v i n n é h o , ž e :

ako otec Q. E., narodenej XX.XX.XXXX, bytom u matky T. E. v Nitre do 28.10.2012, toho času bytom Z., Z. O. XX/XX, hoci má k tejto vyživovaci povinnosť zo Zákona o rodine a rozsudkom Okresného súdu Nitra sp. zn. 11P/86/2008 zo dňa 28.07.2008, ktorý nadobudol právoplatnosť 26.08.2008, mu výška vyživovacej povinnosti bola určená na sumu 1.200,-Sk (39,83 eura) mesačne počnúc dňom 01.03.2008, si túto povinnosť z neobľadlivosti neplní tým, že hoci dňa 14.04.2011 stratil zamestnanie a následne sa zaevidoval ako uchádzač o zamestnanie, sám aktívne nevyvíjal žiadnu iniciatívu, aby si našiel novú prácu, zaradil sa do spoločnosti a zabezpečil si príjem, neuchádzal sa ani na obecnom úrade v G. o aktívne práce, nepracoval, nepracuje a nemá žiadny príjem napriek tomu, že vie o svojej vyživovacej povinnosti, na svoju dcéru riadne a na čas neplatí výživné, čím tak za obdobie od 01.11.2011 do 30.03.2012 dlhuje na výživnom k rukám matky dieťaťa 199,15 eura a za obdobie od 31.03.2012 do 02.12.2013 dlhuje na výživnom k rukám dcéry Q. 566,07 eura,

t e d a :

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov si z neobľadlivosti neplní zákonnú povinnosť vyživovať iného,

t ý m s p á c h a l :

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1 Trestného zákona.

Z a t o m u s ú d u k l a d á :

Podľa § 207 odsek 1 Trestného zákona a § 54 Trestného zákona, zistiť poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno l) Trestného zákona a zistiť priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona, s použitím § 38 odsek 2 Trestného zákona trest povinnej práce vo výmere 120 (jednostodvadsať) hodín.

Podľa § 55 odsek 1 Trestného zákona povinnosť vykonať uložený trest najneskôr do jedného roka od nariadenia výkonu tohto trestu.

Podľa § 55 odsek 1 Trestného zákona a § 51 odsek 4 písmeno d) Trestného zákona povinnosť zaplatiť počas doby výkonu uloženého trestu zameškané výživné podľa svojich síl a schopností.

Podľa § 55 odsek 3 Trestného zákona povinnosť vykonať uložený trest osobne a vo svojom voľnom čase bez nároku na odmenu.

o d ô v o d n e n i e :

Na základe obžaloby Okresného prokurátora v Nitre prejednal súd trestnú vec proti obžalovanému P. V. a za splnenia zákonom ustanovených podmienok vykonal v dňoch 28.10.2013 a 02.12.2013 hlavné pojednávanie v jeho neprítomnosti, pričom realizoval dokazovanie prečítaním výpovede obžalovaného z prípravného konania, vylúchom svedkýň T. E. a Q. E., prečítaním výpovedí svedkýň T. D. a D.. Q. I. z prípravného konania ako i prečítaním listinných dôkazov.

Obžalovaný P. V. sa po riadne a včas doručenom predvolaní na hlavné pojednávanie nedostavil a svoju neúčast' súdu ospravedlnil s odôvodnením, že nemá dostatok finančných prostriedkov na cestu z G. do Z. ako aj svojim zhoršeným zdravotným stavom a vyjadril súčasne súhlas s tým, aby sa hlavné konanie konalo v jeho neprítomnosti.

Za splnenia zákonných podmienok uvedených v ustanovení § 252 Trestného poriadku súd vykonal hlavné pojednávanie v jeho neprítomnosti a postupom podľa § 258 odsek 4 Trestného poriadku prečítal jeho výpoveď z prípravného konania. Takto súd zistil, že obžalovaný sa k spáchaniu skutku priznal a uviedol, že výživné neplatil riadne a načas, pretože nemal z čoho a dodal, že je mu to ľúto.

Svedkyňa T. E. na hlavnom pojednávaní dňa 28.10.2013 uviedla, že to čo sa uvádza v obžalobe, sa zakladá na pravde, obžalovaný od 01.11.2011 vyživovaciu povinnosť riadne a načas neplatil, pričom jediný príjem z výživného jej bol poskytovaný exekútorom, ktorý strhával obžalovanému sumy tak, ako uviedla už vyšetrovateľovi, čiže trikrát vo výške 27,84 eura a dvakrát vo výške 24,25 eura za zažalované obdobie. Dodala, že dňa 18.10.2013 jej exekútor znova poslal titulom výživného sumu 124,53 eura, ktoré obratom previedla na účet dcéry Q..

Na doplňujúce otázky uviedla, že dcéra Q. s ňou nežije v spoločnej domácnosti od 28.10.2012 a pokiaľ mala priznané náhradné výživné z Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, tak toto už nechodilo k jej rukám, ale bolo priamo poukazované dcére Q. od 01.12.2012. O dcéru sa obžalovaný nezaujímal, nekontaktoval sa s ňou a ani pri príležitosti jej sviatkov, či Vianoc, jej neposielal žiadne dary a ani inak neprispieval na jej výživu a výchovu.

Svedkyňa Q. E. na hlavnom pojednávaní v dňoch 28.10.2013 a 02.12.2013 uviedla, že strednú školu ukončila maturitnou skúškou v máji 2013, s matkou žila v spoločnej domácnosti do 28.10.2012, následne sa odsťahovala k priateľovi, s ktorým odvtedy žije v spoločnej domácnosti. Aktuálne navštevuje vysokú školu na UKF v Nitre, Filozofická fakulta, kde je študentkou 1.ročníka. Otec jej výživné neplatí a náhradné výživné, ktoré bolo vyplácané k rukám matky, bolo zastavené s účinnosťou od 01.09.2013. Vzhľadom na to, že už s mamou nebýva v spoločnej domácnosti, dala návrh na súd, aby aj mama na ňu platila výživné, konanie je vedené na Okresnom súde Nitra, kde súd rozhodol o výške vyživovacej povinnosti na 60 eur mesačne, avšak rozhodnutie doposiaľ nenadobudlo právoplatnosť. Matka jej previedla na účet v októbri sumu 124,53 eura, ktorú dostala od exekútora titulom výživného, ktoré bolo strhnuté otcovi.

Z výpovedí svedkýň T. D. a D.. Q. I., ktoré súd prečítal na hlavnom pojednávaní podľa § 263 odsek 1 Trestného poriadku, vyplynulo, že T. D. ako starostka obce G. potvrdila, že obžalovaný má v obci hlásený trvalý pobyt, avšak nemá vlastný domoc a tak mu poskytla prístrešie v jednom objekte, kde nie je zavedená elektrina, voda ani plyn, pretože nechcela, aby bol ohrozený na živote a zdraví. Bližšie sa k jeho povahovým vlastnostiam vyjadril nevedela. D.. I. z Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny

Nové Mesto nad Váhom nevedela uviesť žiadne relevantné informácie ohľadne možností zamestnania obžalovaného, ktorý je na ich úrade evidovaný ako uchádzač o zamestnanie.

Z prečítaných listinných dôkazov, a to najmä z rozsudku Okresného súdu Nitra sp. zn. P/328/1998 a sp. zn. 11P/86/2008, rodného listu dieťaťa, potvrdenia zo školy, potvrdení od exekútora, pripojeného súdneho spisu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 2T/1/2013 a správ o osobných, majetkových a zárobkových pomeroch obžalovaného ako aj zo správ o jeho povesti a odpisu registra trestov súd zistil, že obžalovaný je otcom dieťaťa Q. E., ktorá je vo veku 19 rokov a je študentkou 1. ročníka Filozofickej fakulty UKF v Nitre a ktorá bola pred dosiahnutím plnoletosti zverená do osobnej starostlivosti matky, pričom vyživovacia povinnosť obžalovaného na dcéru Q. stále trvá a bola mu súdom určená na sumu 1.200,- Sk mesačne vždy do 15.dňa v mesiaci vopred k rukám matky, čo v súčasnosti po prepočte na aktuálne platnú menu na území Slovenskej republiky zodpovedá sume 39,83 eura. Obžalovaný nebol v kritickom období zamestnaný, mal príjem len z brigád, nie je majiteľom cenných papierov a nemá ani žiadne iné majetkové práva. Obžalovaný v rozhodnom období nebol poberateľom nemocenských dávok, dávok v hmotnej núdzi a nie je ani poberateľom dôchodku. Za zažalované obdobie mu exekútor strhol celkovo 275,53 eura a tieto uhradil k rukám matky.

Z odpisu registra trestov súd zistil, že obžalovaný bol viackrát súdne trestaný, naposledy trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 2T/1/2013 pre prečin zanedbania povinnej výživy vo vzťahu k iným jeho deťom a bol mu uložený podmienený trest odňatia slobody s probačným dohľadom vo výmere 18 mesiacov a skúšobnou dobou na tri roky.

Po vykonaní dokazovania súd zhodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či tieto obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní, alebo niektorá zo strán. Súd mal z vykonaného dokazovania jednoznačne za preukázané, že skutok sa stal tak, ako bolo uvedené v skutkovej vete obžaloby a vzhľadom na druh posudzovanej trestnej činnosti upravil v skutkovej vete obdobie, v ktorom prichádzalo k neplneniu vyživovacej povinnosti až ku dňu vyhlásenia rozsudku a príkladne k tomu ustálil aj výšku zanedbaného výživného a označil osoby oprávnené na prevzatie vyživovacej povinnosti a následne nevyhnutne vyjadril, že v danom prípade sa jednalo o nedbanlivostné zavinenie obžalovaného.

Na základe vykonaného dokazovania mal súd jednoznačne za preukázané, že obžalovaný svojim konaním naplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1 Trestného zákona, pretože si najmenej tri mesiace v období dvoch rokov (od 01.11.2011 do 30.03.2012 a následne od 31.03.2012 do 02.12.2013) neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného. Osoba, ktorá má vyživovaciu povinnosť, musí využiť všetky možnosti na to, aby si túto povinnosť v reálne možnej výške splnila bez ohľadu na to, že obžalovanému aktuálna životná situácia neumožňovala získať príjmy v takom rozsahu, z akého sa vychádzalo pri určení vyživovacej povinnosti.

Hoci sa obžalovaný ku spáchaniu skutku priznal už v prípravnom konaní, na svoju obranu celkom nezmyselne a právne bezvýznamne uviedol, že výživné nemohol a nemôže platiť pravidelne, pretože nemal a nemá z čoho platiť. Zároveň však svoje konanie oľutovala uviedol, že si je vedomý, že výživné na dcéru Q. platiť musí.

Z výpovede svedkýň T. a Q. E., ktorú tieto učinili na hlavnom pojednávaní, mal súd za preukázané, že obžalovaný si skutočne v kritickom období až ku dňu konania hlavného pojednávania vyživovaciu povinnosť riadne a pravidelne neplnil a zo vzniknutého dlhu na výživnom ešte stále neuhradil k rukám svedkyne T. E. 199,15 eura a k rukám svedkyne Q. E. 566,07 eura.

Výpovede týchto svedkýň a priznanie obžalovaného však neboli jedinými, samostatnými usvedčujúcimi dôkazmi, pretože súd ich výpovede vyhodnocoval aj v kontexte ďalších dôkazov, teda aj z právoplatného súdneho rozhodnutia, z ktorého obžalovaný bezpečne vedel, že vyživovacia povinnosť mu bola určená a v nadväznosti na túto podstatnú skutočnosť obžalovaný vedel aj to, komu, kedy, koľko a akým spôsobom má platiť výživné, pričom napriek tomu tak pravidelne nerobil.

Súd tak jednak nemal dôvod pochybovať o období neplnenia vyživovacej povinnosti a keďže obžalovaný nepredložil súdu doklad o splnení si tejto povinnosti v celom rozsahu ku dňu konania termínu hlavného pojednávania, pre súd zostala nespochybná i výška zanedbaného výživného, ktorú ustálil na obdobie začínajúce dňom 01.11.2011 až ku dňu vyhlásenia rozsudku v predmetnej veci, teda do 02.12.2013 s tým, že počnúc dňom 31.03.2012 mal obžalovaný platiť výživné priamo k rukám svojej dcéry Q..

Pri úvahách o druhu a výmere trestu postupoval súd v zmysle ustanovení § 34 odsek 1 až odsek 4 Trestného poriadku, pričom bral do úvahy spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osobu páchatel'a a možnosť jeho nápravy. Z poľahčujúcich okolností uvedených v § 36 Trestného zákona súd obžalovanému prihliadol na to, že spáchanie skutku priznal a olutoval (písmeno l/), pričom z príťažujúcich okolností uvedených v § 37 Trestného zákona súd u neho zistil, že v minulosti už bol za trestný čin (rovnaký) odsúdený. Z hľadiska zavinenia vyhodnotil súd konanie obžalovaného podľa § 16 písmeno a) Trestného zákona, teda že konal vo vedomej nedbanlivosti, kedy vedel, že svojím konaním môže porušiť alebo ohroziť záujem chránený trestným zákonom, ale bez primeraných dôvodov sa spoliehal, že také porušenie alebo ohrozenie nespôsobí. V danom prípade nebolo možné usudzovať na úmyselné zavinenie obžalovaného podľa § 15 Trestného zákona, pretože konanie obžalovaného sa vyznačovalo skôr ľahostajnosťou k následku, keďže výživné napriek nepriaznivej finančnej situácii nežiadal znížiť a ani iným spôsobom aktívne neriešil.

Berúc do úvahy okolnosti uvedené v § 34 odsek 1 až odsek 4 Trestného zákona ako aj všetky okolnosti prípadu, dospel súd k záveru, že tak v oblasti generálnej ako aj individuálnej prevencie bude v prejednávanej veci účel trestu dosiahnutý aj uložením trestu povinnej práce, s uložením ktorého obžalovaný súhlasil, a to vo výmere 120 hodín, teda v dolnej polovici zákonom stanovenej trestnej sadzby, ktorý bude povinný vykonať najneskôr do jedného roka od nariadenia jeho výkonu a to bez odmeny za prácu, osobne a vo svojom voľnom čase. Počas výkonu trestu mu súd uložil aj povinnosť, aby zameškané výživné podľa svojich schopností zaplatil.

S poukazom na všetky vyššie uvedené skutočnosti bolo rozhodnuté tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie na súde, proti ktorého rozsudku smeruje (Okresný súd Nitra), a to do 15 (pätnásť) dní odo dňa oznámenia rozsudku. O odvolaní rozhoduje Krajský súd v Nitre. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy.

Odvolanie má odkladný účinok.